

beetsterzwaag, 13 december 1987

Frits van der Veen

Zondagochtend, ongeveer 7.00 uur.
In het duistere donker, of het donkere duister zo men wil, snorde een viertal auto's over het wegdek richting Beetsterzwaag. Voor vandaag was mist voorspeld, die in de loop van de dag langzaam zou wegtrekken. Althans, volgens het KNMI...
Al rijdend op de A7 Groningen-Drachten bleek, dat er nog geen mistflardje te bekennen was, laat staan een bank. Weet je met weermensen ooit waar je aan toe bent?
Toen we langzaam maar zeker Drachten naderden, konden we zelfs zien hoe blauwe luchten zich aan de horizon begonnen af te steken tegen ietwat dreigend uitzijnde grauwe bewolking. En ongeveer half acht stapten

we dan ook met enige verwachtingen onze warme auto's uit en de frisse natuur in. Met een luid gegak begroetten ons de ganzen die in deze omgeving hun pleisterplaats hebben. In eerste instantie waren ze vanwege de duisternis alleen maar hoorbaar. Later werd duidelijk zichtbaar dat zich op de weilanden enkele duizenden kol- en brandganzen bevonden. Dankzij een telefoontje van onze excursieleider Wim Woudman (waarvoor mijn dank) vernam ik dat de beheerder van dit gebied, na regelmatig tellen, het aantal op plus minus 15.000 ganzen had geschat. Het zal de lezer dan ook niet verbazen dat het zien opvliegen van soms enige duizenden ganzen ineens, gepaard gaand met het werkelijk overdonderende gak-geluid, een unieke ervaring is tijdens de ochtendtrek. En dan te bedenken dat de aantallen nog kunnen oplopen tot 30.000...

Inmiddels was de zon druk bezig om rood te worden. De man die zich hier bij ons zou aansluiten was gearriveerd en na verloop van tijd vervolgden we onze excursie. Met ongeveer 10 personen gingen we per auto naar het nabijgelegen natuurterrein bij Borneroord. Er volgde een wandeltocht door een schitterend gebied met gevarieerd landschap. We liepen over bospaden in een gemengd naald- en loofbos, toen tot veler verbazing zowaar de "beloofde" mist kwam opzetten. Hierdoor werd de tocht iets gewijzigd. We liepen langs de in nevelen gehulde Lippenhuisterheide, langs weilanden met prachtige boomwallen en nuttigden al staande ons brood met koffie.

De zwarte specht was ook in het bos aanwezig. Dat kon je opmaken uit een dood boomstammetje, dat gedeeltelijk van zijn schors was ontdaan en vol met grote gaten zat. Mooi is het om te zien wat een houtschilfers er dan op de bodem liggen. Een bodem die overigens hier en daar begroeid was met de alom bekende bosbes. Zo lopend in het bos komt men al gauw tot de ontdekking dat de stilte der natuur vele geluiden heeft. We zagen en hoorden o.a. een koerende houtduif, staartmees, zwarte mees, sijs-

jes, rietgorzen, (vuur)goudhaantjes,
glanskoppen, kramsvogels en koper-
wieken. Al met al een zeer geslaagde
excursie in een gebied dat in elk
jaargetijde een bezoek meer dan
waard is.